

efter Udvalgets Forslag, tror jeg paa den anden Side, at vort Forslag ved dets Affattelse vil byde de private Theatre langt større Sikkerhed, end Udvalgets Forslag gjør. Thi efter vort Forslag vil det være afgjørende, om et Stykke ved en Saisons Begyndelse er blevet spillet i de sidste 20 Aar — Udvalgets Forslag har jo ellers 10 Aar — men dette er ikke bestemt i Udvalgets Forslag, og jeg kan ikke forstaa det anderledes end saaledes, at Betingelsen for, at et Privattheaters Opførelse kan blive lovlig, er, at Stykket faktisk ikke er spillet i 10 Aar forud for den første Opførelse paa et Privattheater; men derved vil det kgl. Theater i Virkeligheden have det i sin Vægt — om det vil — at volde det private Theater ret betydelige Bryderier og ved Overtumpling berøve de private Theatre den Ret, man vil give dem her i Loven. Det vil ikke være vanskeligt for det kgl. Theater, naar det er bebudet, at et Privattheater vil spille et Stykke, som det kgl. Theaters Repertoire sætter Pris paa at bevare, da at lade det een Gang komme til Opførelse og derved komme det private Theater i Fortjebot. Jeg kan ikke se rettere, end efter den Affattelse, som § 2 i Lovforslaget har, vil de private Theaters Stilling lige overfor det kgl. Theaters Repertoire blive i høi Grad usikker. Jeg lægger derfor megen Vægt paa, at man vil give det kgl. Theater en større Ret til at hævde sit klassiske Repertoire end efter Lovforslaget, og at man i det Hele taget ikke udsætter sig for en i flere Retninger saa nærgaaende Konkurrence, som Lovforslaget vil føre til. Jeg skal endnu berøre et Punkt, nemlig Spørgsmaalet om svensk Opera, hvor Mindretallet har stilt sig fra Flertallet. Saaledes som Sverigs Opera for Diebliffet er stillet, er der ikke saa ringe Sandynlighed for, at den maa blive foranlediget til at forlægge sin Virksomhed til Kjøbenhavn, og jeg tror, det vilde falde meget vanskeligt for det kgl. Theater at hævde sin Stilling ved Siden af denne Opera, naar det skete i September af Saisonsen. Jeg maa derfor meget anbefale at stemme for Mindretallets Vædringsforslag, saavel som for det af mig og to af mine Venner stillede Vædringsforslag, og jeg vil kun under den Forudsætning, at disse Vædringsforslag blive vedtagne, kunne stemme for det foreliggende Forslag, og jeg maa tilraade mine Meningsfæller her i Salen i modsat Fald at stemme mod Forslaget i den Forventning, at der ogsaa i det andet Thing vil rejse sig en kraftig Indsigelse imod at udlevere det kgl. Theaters Repertoire med saa rund Haand, som sket er i det foreliggende Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Ja, hvis det kgl. Theater stod uden Eftertryks-Lovens § 19 og delvis § 18, saa kunde det ærede Medlem have Ret, og saa skulde jeg som Theatrets beskikkede Værge vel ogsaa nok have forsvaret dets Stilling; men Sagen er ikke saaledes, og det glemmer det ærede Medlem fuldstændigt. Hvorledes var nemlig det kgl. Theaters Stilling dengang, da Spørgsmaalet blev bragt frem her i Thinget ved et Forslag af det ærede Medlem fra Rudkjøbing (Brandes)? Omtrent paa samme Tid indkom der en af en Mængde Forsattere understrevet Adresse, stilet mod det kgl. Theaters Privilegium. Eftertryks-Lovens § 19 siger, at 30 Aar efter at en Forsatter er død, blive hans efterladte dramatiske Værker og musikalske Kompositioner Allemands Eiendom, og uden noget Hensyn til, hvorledes Justitsministeren har affattet sine Bevillinger, kunne de private Theatre — det siges udtrykkelig — opføre saadanne Stykker, som ellers ifølge deres Privilegier falde indenfor deres Opførelsesret. Det vil sige, at det kgl. Theater næste Aar taber sin Eiendomsret til Opførelsen af alle Heibergs Vaudeviller og om ganske saa Aar Eneretten til alle Herz's Lyttspil. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at den Fortolkning, i Følge hvilken det kgl. Theater har hævdet sig Eneret til at opføre Holbergs Lyttspil, kan kun gjøres gjældende, saa længe Justitsministeren vil fortolke Sagen saaledes; men det er ikke en nødvendig Fortolkning. Holberg kalder selv sine Stykker „Lyttspil“. At man nu for at bevare dem for det kgl. Theater har fortolket Lyttspil i Bevillingerne saaledes, at derunder ikke kan henregnes Karakterkomedier, er rigtigt, og det kgl. Theater har naturligvis ogsaa til Hensigt at hævde denne Fortolkning, saa længe det kan; men at man kan stole paa, at denne Fortolkning kan hævdes til evige Tider, det tror jeg ikke; thi den er ikke saa klar og tydelig, at der ikke kan fremføres meget væsentlige Indvendinger. Og hvorledes er Forholdet lige overfor Eftertryks-Lovens § 18? Det er ganske vist, at Justitsministeren har hjulpet det kgl. Theater til at komme bort fra § 18; men der er mange særdeles fremragende Jurister, som ingenlunde anerkjende denne Fortolkning for at være i og for sig rigtig. Jeg tror ganske vist, at den juridisk kan hævdes; men jeg har en bestemt Følelse af, at det aldrig har været Eftertryks-Lovens Mening, og i hvert Tilfælde er man da ogsaa for det kgl. Theaters Vedkommende underkastet den Tilfældighed, om dog ikke engang en Justits-